

Nyíri Attila

Egy nemlétezõ csatára emlékezve...

Nyíri Attila:

Egy nemlétező csatára emlékezve...

(A katalauni ütközet)

Történelmiünk egyik, még válaszra váró pontja: a hun és a római sereg katalauni csatája.

A történelem tanítása szerint időszámításunk 451. évében Galliában, a Marne folyó mellett (mai neve Châlons sur Marne), Katalaunnál vívott döntő csatát Atilla (a hunok fejedelme) és Aéciusz (római hadvezér) serege. A leírás szerint a csata döntetlen eredményt hozott, ezért mindkét fél visszavonult.

A fentiekben elmondottakat (leírtakat) a száz évvel később élt Jordanesz püspök „emlékezetből pontosan!?” leírja anélkül, hogy ezt az állítását tárgyi, írásbeli bizonyítékkal vagy megnevezett személlyel alátámasztotta volna.

A továbbiakban történészeink megdönthetetlen tényként adták ezt tovább, és a mai napig is így tanítják.

A gondolkodó és tényeket igazolni akaró elme oknyomozói ésszerűséggel vizsgálni kezdi, mi is történt ott, Katalaunnál?

Tételezzük fel, hogy a csata megtörtént.

- Ez esetben 165 ezer ember és 80 ezer ló teteme a csatamezőn maradt.*
- Amennyiben a végtisztesség megadása végett az emberi testeket elszállították, úgy még mindig ott maradt 80 ezer ló teteme.*

Tény: történelmi kutatások során a régészek a teljes mezőt feltúrták, azonban semmi csatára utaló nyomot, sem csontokat nem találtak.

Folytassuk tovább a gondolatsort.

Abban az időben az 1 km² -re eső népesség nem volt magas, ezért 80 ezer harcos elvesztése mindkét fél számára jelentős veszteséget jelenthetett. Megválaszolandó kérdés marad az is, hogy Atilla – ilyen megrendítő vereség után – még ugyanaz év (451) telén és 452 tavaszán hogyan indíthatta el észak-itáliai hadjáratát?

Tény: az észak-itáliai hadjárat során elfoglalta a bevehetetlennek hitt Akvileját, majd Milánót, Páviát, Veronát, Mantuát, Bresciát, Beramot ,sőt Kremonát is.

Felmerülő kérdések:

- 1. Honnan pótolta Atilla fejedelem az előző évi veszteséget? (80 ezer harcos fegyverzettel, ellátmánnyal, lovakkal stb.)*
- 2. Mi lett Aéciusz római hadvezérrel, aki Katalaunnál megállította?*

Atilla fejedelem serege, tovább folytatva hadjáratát, eljutott Rómáig, ahol – Leó pápa könyörületre való kérésére – hadát megfordítva hazaindult.

Priszkosz rétor szerint a fejedelem a pápai küldöttséggel annak nyelvén beszélt.

A Nyugat számára Atilla fejedelem cselekedete teljességgel érthetetlen volt, miután a gótok korábban nem kímélték Rómát.

A nyugatiak félték és rettegték a hun hadat és annak vezérét, Atillát. Ezt bizonyítja az a fametszet is, amely a fejedelmet kutyafejjel, a lehető legijesztőbbnek ábrázolja.

Gyűlölték, és ezt a gyűlöletes ellenszenvet átvitték a magyar népre is. (sok példa adódna, de elég csak az Árpád-házi királyaink korai elhalálózását vagy Trianont megemlíteni)

*Valaki valahol azt mondta vagy írta: „**igazi történelmet csak a néptől tanulhatunk**” — és igazat szólt.*

Ezért a Jordanesz által leírtakat a néprege műfajához kell sorolni.

Kispest, 2007. jégbontó havában

Melléklet

*Atillát – Isten ostorát – a népek
büntetésére küldte az Úristen*

Történelemhamisítók
(Jordanesz és Thierry után)

*Történelmünk hamisítvány,
ezt tudjuk és érezzük;
Az a nagy baj: nem mi írjuk,
többnyire csak átéljük.*

*Példa erre Katalaun,
Marne mellett Galliában;
Chálones sur Marne a neve most,
a térképen így láttam.*

*Állítólag Atillának
harcolt ott a serege
Négy százötvenegyben – nyáron,
Aéciusszal ütközve.*

*Egy történész száz év múlva
„pontosan” emlékezett;
Hivatkozást nem közölt, hisz
a csata nem létezett!*

*Százhatvanötezer ember,
nyolcvanezer ló csontját
Kutatgatják a régészek,
s ott a mezőt feltúrták.*

*Bizonyíték nem létezik,
maradványt sem találtak;
Ezidőtájt a hunjaink
a Balkánon csatáztak.*

*Tél derekán Akvileját
ostromolták – győztesen,
Majdan Észak-Itáliát
négy százötvenkettőben.*

*Nyár közepén elfoglalták
Milánót és Páviát,
Verona és Mantua sem
kerülte el a sorsát.*

*Brescia és Beramo, sőt
Kremona is elesett;
Falvak álltak lángözönben,
és a végcél Róma lett.*

*Féltek Róma lakosai,
s szóltak Leó pápának:
Menjen s kérje meg Atillát,
kegyelmezzon Rómának.*

*Így az egyház fejedeleme
könyörgött – térden – sírva,
Míg Atilla lova fejét
vissza nem fordította.*

*Nem vesztetett csatát nyáron,
– a leíró ostoba –
Mert tavaszig vereségét
kiheverni hogy’ tudta?*

Égeraracsa, 2000. július 28.

Tartalomjegyzék

Fejezetcím

Egy nemlétezõ csatára emlékezve...

Melléklet

Történelemhamisítók